

جایگاه تعاون و همکاری در سبک زندگی اسلامی

جعفر شویچی^۱، احمد کاملی^۲، عالیه صوفی^۳، سحر دزفولی زاده^۴، ابتسام کاملی^۵، فاطمه فرطوسی^۶

۱- نویسنده مسئول و عضو هیات علمی گروه علوم اجتماعی دانشگاه پیام نور جمهوری اسلامی ایران، تهران.

۲ و ۳ و ۴ و ۵ و ۶- دانشجوی کارشناسی علوم اجتماعی دانشگاه پیام نور جمهوری اسلامی ایران، تهران.

چکیده

سبک زندگی عبارت است از مجموعه رفتارها و الگوهای کنش فردی و گروهی که معطوف به ابعاد هنجاری و معنایی زندگی اجتماعی باشد. با توجه به ویژگی انتخاب گری که در سبک زندگی وجود دارد، می توان هر مجموعه منسجمی از الگوهای رفتاری برآمده از آموزه های دینی را که در چارچوب معین شده از طرف دین قرار داشته باشد، یک سبک زندگی دینی به شمار آورد. در این مقاله به بررسی تعاون و همکاری در سبک زندگی اسلامی با تاکید بر احادیث و روایات پرداخته شد. از روش تحقیق کتابخانه ای (اسنادی) استفاده شد. برای تعریف، ترسیم و ترویج سبک زندگی دینی لازم است که با تکیه بر منابع معرفتی اسلام به بازخوانی فرهنگ دینی خود پرداخته و به جایگاه مقدمی سبک زندگی در فرآیند شکل گیری تمدن نوین اسلامی توجه ویژه داشته باشیم.

کلید واژه: سبک زندگی ، اسلام ، احادیث، تعاون